Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΕΙΝΑΙ ΠΑΤΡΙΔΟΚΑΠΗΛΕΙΑ ΤΑ ΠΕΡΙ «ΞΕΝΩΝ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΩΝ»

«Ἡ ὕπαρξις κρίσεως εἰς τοὺς κόλπους τῆς κυβερνητικῆς παρατάξεως εἶναι ἀναμφισβήτητος, καὶ γνωρίζει καλύτερον παντὸς ἄλλου καὶ τὴν ποιότητα ὡς καὶ τὴν ἔκτασίν της ὁ ἴδιος ὁ κ. πρωθυπουργός. Διατί, λοιπόν, ἰσχυρίζεται ὅτι κρίσις δὲν ὑπάρχει, ὅτι πρόκειται περὶ τεχνητοῦ θορύβου καὶ ὅτι ὑπεύθυνοι τοῦ τεχνητοῦ αὐτοῦ θορύβου εἶναι «ὡρισμέναι ξέναι προπαγάνδαι»; Ἕως πότε ἡ πατριδοκαπηλεία θὰ συγκαλύπτῃ τὰς ταπεινοτέρας κομματικὰς ἀδυναμίας»;

Η ΑΥΓΗ

ΕΠΙΚΡΙΝΕΤΑΙ Η ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

«Στὴν ἡμερησία διαταγὴ πρὸς τὶς στρατιωτικὲς μονάδες Βορείου Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν ἐξέδωσε προχθὲς ὁ Βασιλεύς, ἀναφέρονται μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς: «Σήμερον εἰδικῶς, ὁπότε τὰ ὑπεράνω κάθε φαντασίας αἱματηρὰ γεγονότα τῆς Οὐγγαρίας μᾶς τονίζουν τὴν πραγματικότητα τοῦ τρομεροῦ κομμουνιστικοῦ κινδύνου ἐξωτερικοῦ καὶ ἐσωτερικοῦ, ἔχω ζωηρὸν τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας...». Στὴν ἴδια ἡμερησία διαταγή, ἡ ὁποία ἀσχολεῖται, παρὰ τὰ εἰωθότα μὲ διεθνῆ ζητήματα, οἱ εὐφυέστατοι συντάκται της—γιὰ νὰ ἐκθέσουν ἀσφαλῶς τὸ Στέμμα—δὲν ἔβαλαν λέξιν οὔτε γιὰ τὸν πραγματικὸ κίνδυνο τῆς εἰρήνης, ποὺ ἐδημιούργησε ἡ ἐπίθεσις τῶν ἀποικιστῶν κατὰ τῆς Αἰγύπτου, οὔτε—πρὸ παντὸς γιὰ τὴν Κύπρο, τὴν ὁποίαν ἔχει πάντοτε στὸν νοῦ του ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ὁ στρατός... Πολὺ κακὴν ὑπηρεσία προσφέρουν στὸ Ἔθνος καὶ στὸν Βασιλέα οἱ συντάκται τῆς ἡμερησίας διαταγῆς, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν νὰ δημιουργήσουν ἀνησυχίας καὶ νὰ ἐμφανίσουν τὸ Στέμμα εὐθυγραμμιζόμενο μὲ τὶς ἀγγλικὲς ἀπόψεις».

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΤΙ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΡΩΣΙΚΟΥΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥΣ

Ἀπὸ ἐκ Νέας Ὑόρκης ἀνταπόκρισις τοῦ κ. Β. Σπανοπούλου (ὑπὸ τὸν τίτλον: Διατί δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ πόλεμος)

Οἱ Ἀμερικανοὶ γνωρίζουν ὅτι τὸ σοβιετικὸν ναυτικὸν εἶναι τώρα τὸ δεύτερον εἰς τὸν κόσμον, ὅτι αἱ ναυπηγήσεις του ὑπερβαίνουν τὰς ναυπηγήσεις ὅλων μαζὶ τῶν ἐλευθέρων χωρῶν, ὅτι ἡ Ρωσία ἔχει ὑπὸ τὰ ὅπλα 4.000.000 ἀνθρώπους, ὅτι ἡ βιομηχανικὴ παραγωγικότης τῶν Σοβιὲτ ἠμπορεῖ νὰ καλύψῃ τὰς ἀνάγκας ἑνὸς τοιούτου στρατοῦ μὲ νέα ὅπλα, ὅτι τὸ Κρεμλῖνον διαθέτει πυρηνικὰ ὅπλα καὶ ὅτι αἱ ἐπιθετικαί του δυνάμεις εἶναι εὐέλικτοι. Τὸ ρωσσικὸν ναυτικὸν περιλαμβάνει 25 νεότευκτα καταδρομικά, 130 περίπου σύγχρονα ἀντιτορπιλλικὰ καὶ τὸν μεγαλύτερον ὑποβρύχιον στόλον παὶ ἐναυπηγήθη ποτὲ εἰς τὸν κόσμον: 400 ὑποβρύχια, εἰς τὰ ὁποῖα προστίθενται τρία ἀνὰ δεκαπενθήμερον. Τὰ ὑποβρύχια ποὺ ἠμπορεῖ νὰ χρησιμοποιήσῃ ἡ Ρωσσία αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἶναι ἑπταπλάσια ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ἐχρησιμοποίησεν ὁ Χίτλερ κατὰ τὴν Μάχην τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Ἐξ ἄλλου, 3000 ἀεροπλάνα ὑποστηρίζουν τὰς ναυτικὰς μονάδας του, ὅλα αὐτὰ τὰ γνωρίζει πῶς ἐξελίσσονται ἀνὰ πᾶσαν ὥραν ἡ Ἀμερική. Γνωρίζει ὅτι ὁ πανίσχυρος ρωσσικὸς στόλος ἀνοικτῆς θαλάσσης δὲν ἐναυπηγήθη διὰ τὴν Βαλτικήν, ὅπου δὲν ἠμπορεῖ κἂν νὰ ἐλιχθῇ, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀποτελέσῃ χαλύβδινον ρῆγμα μεταξὺ τῶν δύο Ἠπείρων καὶ νὰ τὰς ἀπομονώσῃ. Αἱ ἀμερικανικαὶ δυνάμεις ὀργανοῦνται καὶ συγχρονίζονται συνεχῶς μὲ τὴν προοπτικὴν αὐτήν, εἶναι δὲ εἰς θέσιν ν' ἀντιμετωπίσουν μὲ τὰ κεραυνοβόλα μέσα των καὶ νὰ τὴν ἐξουδετερώσουν ἐντὸς τῶν πρώτων ὡρῶν.

Ἡ ΡΑΔΥΝΗ

«ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΘΕΛΟΥΝ ΜΟΝΟΝ ΤΟΝ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΝ»

«... Καὶ εἰς τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς δὲν εἶναι καθόλου παράλογον νὰ μὴ θέλουν οἱ Ἀμερικανοὶ ὅπως ἡ κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος περιέλθῃ εἰς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἔτειναν τὰς χεῖρας εἰς τοὺς κομμουνιστὰς καὶ ἐδημιούργησαν τὸ λαϊκὸν μέτωπον. Εἶναι πολὺ φυσικόν, ἐφόσον ἔχουν ἀναλάβει τὴν προστασίαν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, νὰ θέλουν τὴν Ἑλλάδα εἰς χεῖρας ἀσφαλεῖς, αἱ ὁποῖαι νὰ μὴ ἔχουν ἐρυθρὰς κηλίδας.

Πρέπει δὲ νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι αὐτὸ ἀκριβῶς θέλει καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαός.

Δὲν εἶναι ὥρα σήμερον δι' ἐκλογάς. Ἂς τὸ γνωρίζουν. Διότι ὁσονδήποτε καὶ ἂν φωνασκοῦν δὲν πρόκειται αἱ φωνασκίαι των νὰ μᾶς ὠθήσουν εἰς τὸ βάραθρον».

Η ΩΡΑ

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ; ΤΑΦΗ ΚΑΙ... ΝΕΚΡΟΨΙΑ!

«Ἡ ἀξίωσις τῆς Βουλῆς, ποὺ εἶναι ἀξίωσις τοῦ ἔθνους, πρέπει νὰ πραγματοποιηθῇ. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ ἀμέσως εἰς τὴν Βουλὴν νὰ λογοδοτήσῃ, νὰ ἀποδείξῃ, νὰ ἀπαντήσῃ. Ἐὰν δύναται νὰ διαλύσῃ τὰς φήμας, ἔχει νὰ κερδίσῃ πολλά. Ἐὰν ὅμως, ὅπως φοβούμεθα, δὲν δύναται, οὔτε ἡ φυγὴ ἀπὸ τὴν Βουλὴν θὰ τὸν σώσῃ, οὔτε ἡ σιωπή, οὔτε ἡ δῆθεν ἀσθένεια, οὔτε τὸ νέον ταξίδι.

Φοβεῖται ὅτι ἡ Βουλὴ καὶ ἡ πανελλήνιος κατακραυγὴ θὰ τοῦ χαλάσουν τὰ σχέδια καὶ ὅτι ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἀντεθνικοῦ συμβιβασμοῦ θὰ προκαλέσῃ τὸ ναυάγιον καὶ τῆς συνωμοσίας καὶ τῆς κυβερνήσεως. Καὶ ὑπολογίζει ὅτι μετὰ τὴν ταφήν, τὸ ἔθνος θὰ δεχθῇ τὸ τετελεσμένον πλέον γεγονός, μὲ τήν, γεμάτην ἀπὸ ἀπόγνωσιν, καρτερίαν μὲ τὴν ὁποίαν δέχεται κανεὶς τὸν θάνατον ἑνὸς ἀγαπημένου προσώπου.

—Ὅ,τι ἔγινε, ἔγινε, θὰ εἰπῇ τότε. Τί θὰ κερδίσουμε ἐὰν νεκροτομήσουμε τὴν μακαρίτισσαν; Ἐκάμαμεν ὅ,τι ἠμπορούσαμε γιὰ νὰ τὴν σώσουμε. Τί ὠφελοῦν αἱ μετὰ θάνατον συζητήσεις; Νὰ δοῦμε τώρα τί θὰ κάμουμε μὲ τοὺς ζωντανούς»...

Εἰς μνήμην Ἀλέκου Μποϊλὲ

Ἡ οἰκογένεια Ἀλέκου Μποϊλὲ κατέθεσε δρχ. 150 εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Ἀνδρέου Ἐγλυκάδος καὶ δρχ. 100 εἰς ἄπορον οἰκογένειαν εἰς μνήμην τοῦ προσφιλοῦς των πατρός.

Ὁ κ. Στέφανος Κωνσταντινίδης ἀπέστειλεν ἐξ Ἀθηνῶν δρχ. 200 εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Ἀνδρέου Ἐγλυκάδος εἰς μνήμην ἰδίου.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΟΙ ΤΕΩΣ ΦΡΕΝΟΒΛΑΒΕΙΣ ΣΥΓΚΑΛΟΥΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Πρωτοβουλία πολλῶν φρενοβλαβῶν—οἱ ὁποῖοι πιστεύουν ὅτι ἐθεραπεύθησαν—πρόκειται νὰ συνέλθῃ εἰς τὸ Παρίσι τὸν προσεχῆ Μάϊον «Συνέδριον Φρενοβλαβῶν». Εἰς αὐτὸ θὰ ἀντιπροσωπευθοῦν 39 χῶραι καὶ θὰ συζητηθοῦν αἱ συνατότητες μιᾶς «ταχυτέρας, ἀποτελεσματικωτέρας καὶ ἀνθρωπιστικωτέρας θεραπείας» ἐκ μέρους τῶν ψυχιάτρων καὶ διαφόρων ἱδρυμάτων τῶν πασχόντων ἀπὸ παροδικὴν φρενοβλάβειαν. Εἰς τὸ ἐν λόγῳ συνέδριον ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι ὀφείλουν νὰ παρουσιάσουν πιστοποιητικὸν τῆς τρέλλας των, δηλαδὴ ὅτι ὑπῆρξαν φρενοβλαβεῖς καὶ ὅτι ἐθεραπεύθησαν ἀποκτήσαντες πρὸς τοῦτο καὶ σχετικὸν πιστοποιητικόν.

ΤΑ ΒΑΡΕΛΙΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

ΑΝΤΙΛΛΑΙ. Αἱ ἑταιρεῖαι πετρελαίων τῶν Ἀντιλλῶν εἶναι πολὺ ἀνήσυχοι. Δὲν ξέρουν πῶς νὰ προμηθευθοῦν τὰ ἀπαραίτητα κενὰ μετάλλινα βαρέλια ποὺ ἔχουν ἐξαφανισθῆ. Οἱ ἰθαγενεῖς κάτοικοι τῶν νήσων ἤρχισαν νὰ τὰ ἐξαφανίζουν. Τὰ κλέπτουν τὴν νύκτα, διὰ νὰ τὰ μετατρέψουν κατόπιν σὲ μουσικὰ ὄργανα εἴδους τὰμ—τάμ.

ΤΙ ΕΓΡΑΦΕ Ο ΚΑΡΛ ΜΑΡΞ ΔΙΑ ΤΗΝ ΡΩΣΣΙΑΝ

ΓΕΝΕΥΗ. Ὁ Κὰρλ Μὰρξ ἔγραφεν εἰς ἄρθρον του ποὺ ἐδημοσιεύθη τὴν 21 Ἀπριλίου 1855 εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τοῦ Ὄντερ»: «Ὁ πανσλαβισμὸς προτίθεται νὰ ἐξουθενώσῃ ὅσα ἐδημιουργήθησαν διὰ μέσου χιλιετηρίδων. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ τοὺς σκοποὺς του παρὰ σβήνοντας (στέλνοντας στὸν τάφο ἀπὸ τὸν χάρτη τῆς Εὐρώπης τὴν Τουρκίαν, τὴν Οὐγγαρίαν καὶ μέρος τῆς Γερμανίας. Δὲν μᾶς μένει παρὰ νὰ διαλέξωμε: ἢ νὰ ὑποκύψωμεν εἰς μίαν σλαβικὴν δουλείαν ἢ νὰ καταστρέψωμεν τὸ κέντρον καὶ τὴν ἀφετηρίαν τοῦ ἐπικρεμαμένου αὐτοῦ κινδύνου · τὴν Ρωσσίαν».

ΕΝΑΣ ΙΣΟΒΙΤΗΣ ΖΗΤΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΕΚΤΕΛΕΣΟΥΝ

ΒΟΝΝΗ. Μία μεγάλη γερμανικὴ ἐφημερὶς ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς ἀναγνώστας της τὸ ἐρώτημα ἂν πρέπει ἢ ὄχι νὰ ἐπαναφερθῆ ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου εἰς τὴν Γερμανίαν. Μεταξὺ ἄλλων ἀπήντησε καὶ ἕνας πρώην κατάδικος εἰς θάνατον, τοῦ ὁποίου ἡ ποινὴ μετετράπη ὕστερα ἀπὸ τὴν κατάργησιν τῶν ἐκτελέσεων εἰς ἰσόβια δεσμά. Ὁ πρώην θανατοποινίτης βεβαιώνει, ὅτι θὰ προτιμοῦσε νὰ τὸν εἶχαν ἐκτελέσει παρὰ νὰ ζῇ φυλακισμένος καὶ ἐπὶ πλέον, καθὼς λέγει, μὲ τὴν συνείδησίν του τόσον βεβαρυμένην.

ΤΡΟΦΙΜΟΙ ΦΥΛΑΚΩΝ ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ ΤΟΥ ΟΗΕ;

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Οἱ τρόφιμοι τῶν φυλακῶν τοῦ Ἰλλινόϊς, εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὑπέβαλον πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸν ΟΗΕ μίαν πρότασιν μὲ τὴν εἰλικρινῆ διάθεσιν νὰ βοηθήσουν τὸν διεθνῆ αὐτὸν ὀργανισμόν. Ὁ καλύτερος τρόπος, κατὰ τὴν γνώμην τῶν καταδίκων, διὰ νὰ ἀποκτήσῃ ὁ ΟΗΕ μόνιμον στρατὸν ὑπὸ τὰς διαταγάς του εἶναι νὰ στρατολογήσῃ ὅλους τοὺς καταδίκους τοῦ κοινοῦ δικαίου, τόσον εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας ὅσον, καὶ ἀλλοῦ.

Ἀνακοίνωσις

—Συλλόγου Ἀρτοποιῶν Πατρῶν «Ὁ Ἅγιος Παντελεήμων»

Ἄριον ἑορτὴν τοῦ Πολιούχου μας Ἁγίου Ἀνδρέου, τοῦ Πρωτοκλήτου, τὰ ἀρτοποιεῖα δὲν θὰ ἐργάζωνται καὶ παρακαλεῖσθε διὰ τὴν προμήθειαν τοῦ ἄρτου σας καὶ τῆς ἡμέρας ταύτης ἀπὸ σήμερον.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: Οἱ ἀδελφοὶ Ράϊτ — 4ον

1. Ἡ πρώτη λεπτομερὴς μελέτη σχετικὰ μὲ τὸν μηχανισμὸν μιᾶς πτήσεως ἐγράφη τὸ 1505 ἀπὸ τὸν Ἰταλὸ σοφὸ Λεονάρντο Ντὰ Βίντσι, ὁ ὁποῖος ἔφτιασε καὶ τὰ πρῶτα σχέδια. Ὁ Ἰταλὸς σοφὸς κατεσκεύασε ἐπίσης μικρὰ ἀεροπλάνα καὶ συνέλαβε τὴν ἰδέα τοῦ ἀλεξιπτώτου.

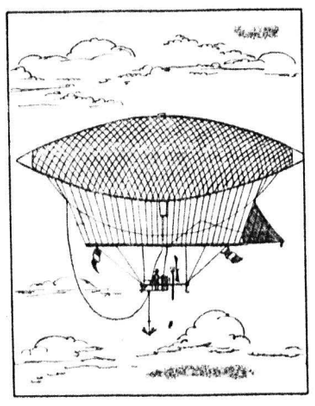

2. Τὸ 1851 ὁ Ἐνρὺ Γκιφάρντ, ἕνας Γάλλος, ἐξετέλεσεν ἐπιτυχῆ πτῆσιν μὲ ἕνα μπαλλόνι κινούμενον δι' ἀτμοῦ. Μὲ τὰ μπαλλόνια ὅμως δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ κατακτηθοῦν οἱ αἰθέρες. Αὐτὸ θὰ ἐγένετο μὲ τὸ ἀεροπλάνο τῶν Ράϊτ.

3. Μία δοκιμὴ τὴν 14ην Δεκεμβρίου 1903 ἀπέτυχε ὅταν ἡ μηχανὴ σταμάτησε καὶ τὸ ἀεροπλάνο ἔπεσε μετὰ πτῆσιν 3,1)2 δευτερολέπτων. Χωρὶς νὰ πτοηθοῦν, οἱ ἀδελφοὶ Ράϊτ ταχέως ἐπιδιώρθωσαν τὸ σκάφος τους.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟΝ ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟΝ

Δ. ΤΣΕΡΤΟΥ

Καραϊσκάκη 157 (Ἐναντι Νομαρχίας)

πωλεῖ ἀρνιὰ κατεψυγμένα Νέας Ζηλανδίας πρὸς δραχ. 16,80 τὴν ὀκᾶ. Ἐπίσης κυμᾶ μόσχου τῆς αὐτῆς περιφερείας πρὸς δραχ. 29 τὴν ὀκᾶ. Ὁμοίως πωλεῖ κρέατα ντόπια ἀρίστης ποιότητος εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους. Ἐπίσης ἀρνιὰ γάλακτος ὁλόπαχα πρὸς δρ. 44 τὴν ὀκᾶ. Ἀρκεῖ μία ἐπίσκεψίς σας γιὰ νὰ βεβαιωθῆτε! ὅλα.

ΣΩΣΑΤΕ ΤΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΝΕΡΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΓΡΑΣΙΑΝ

ΑΚΟΥΑΖΙΤ:

ΔΙΑ ΜΠΕΤΟΝ ΚΑΙ ΚΟΝΙΑΜΑΤΑ

ΣΩΣΑΤΕ ΤΙΣ ΤΑΡΑΤΣΕΣ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΝΕΡΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΓΡΑΣΙΑΝ

ΜΕ ΤΑ ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΥΑΙΚΑ

ΓΚΑΜΠΡΙΤ, ΑΚΟΥΑΖΟΛ, ΝΤΟΥΡΣΙΤ

ΛΑΟΖΙΝ:

Εἰδικὸν διὰ τὰ δάπεδα ἐκ μωσαϊκοῦ, τὰ σκληραίνει, τὰ γυαλίζει, ἀποτρέπει τὴν φθορὰν

ΝΕΡΒΟ-ΜΕΤΑΛ:

Εἰδικὸν δι' ὀροφὰς καὶ χωρίσματα οἰκοδομῶν. Ἀντισεισμικόν, αὐξάνει τὴν ἀσφάλειαν ἐναντίον τοῦ πυρός. Τὸ πλέον οἰκονομικὸν

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ · ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ΒΑΣ. ΜΠΑΡΔΑΚΗΣ

Ρήγα Φερραίου 42 α Τηλέφ. 43—35

ΓΡΑΦΕΙΑ Κεντρικὰ καὶ καινουργῆ μὲ ὅλα τὰ κομφόρ ἐνοικιάζονται ὁδὸς Ρ. Φερραίου 60 — Τηλέφ. 30—77.

Τόμοι Λεξικῶν "ΗΛΙΟΥ" Ἀγοράζονται-Πωλοῦνται "Γωνιὰ τοῦ Βιβλίου" ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16 Τηλ. 23-96

Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τῶν προϊόντων ὥστε νὰ μπορέσουν νὰ γίνουν προσιτὰ σὲ ὁλόενα καὶ μεγαλύτερο ἀριθμὸ καταναλωτῶν.

Ἴσως θὰ θυμᾶται ὁ ἀναγνώστης τὸν ρόλο ποὺ ἔπαιξε ὁ Χένρυ Φὸρντ στὴν ἐπικράτησι τῆς θεωρίας αὐτῆς. Στὴν ἀρχὴ τοῦ αἰῶνος μας, τὸ αὐτοκίνητο ἐθεωρεῖτο «παιγνίδι τῶν πλουσίων». Οἱ διάφοροι τότε κατασκευασταὶ αὐτοκινήτων προσπαθοῦσαν νὰ φτιάσουν τὰ πιὸ ἐντυπωσιακὰ — κατὰ τὰ γοῦστα τῆς ἐποχῆς — ὀχήματα καὶ νὰ τὰ πουλήσουν σὲ τιμὲς ἀπρόσιτες γιὰ τὸν πολὺ κόσμο στοὺς ὀλίγους ποὺ μποροῦσαν νὰ τὰ ἀγοράσουν. Ὁ Φόρντ, μὲ μιὰ ἐπαναστατικὴ κυριολεκτικὰ ἀπόφασι ἄνοιξε τὴ λεωφόρο ποὺ ὡδήγησε στὴ σημερινὴ ἀνάπτυξι τῆς Ἀμερικανικῆς οἰκονομίας. Γιὰ τὸν Φόρντ, ἡ βιομηχανία τῶν αὐτοκινήτων θὰ ἐγιγαντώνετο μονάχα ἂν τὸ αὐτοκίνητο ἔπαυε νὰ εἶναι «παιγνίδι τῶν πλουσίων» καὶ γινόταν ἕνα χρήσιμο καὶ προσιτὸ μηχάνημα γιὰ τὸν ἐργάτη, τὸν ἀγρότη, τὸν μέσο πολίτη. Ἀλλὰ γιὰ νὰ γίνῃ προσιτὸ στὸν μέσο πολίτη ἔπρεπε νὰ ἔχει λογικὴ τιμή. Κι' αὐτὸ δὲν θὰ μποροῦσε νὰ γίνῃ χωρὶς πρῶτα νὰ ἐπιτευχθῇ μικρὸ κατὰ μονάδα κόστος. Ἔτσι ἔθεσε τὸ πρόβλημα ὁ Φόρντ. Καὶ χρησιμοποιώντας σὰν ἀφετηρία τὶς ἰδέες τοῦ Ταίηλορ καὶ τῶν ἄλλων προμάχων τῆς μαζικῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ὀρθολογισμοῦ, εἰσήγαγε τὴν ἀλυσιδωτὴ παραγωγή, ὅπου τὰ διάφορα κομμάτια τῆς μηχανῆς προσαρμοσμένα σ' ἕνα συνεχῶς κινούμενο ἱμάντα περνοῦν μπροστὰ ἀπ' τὸν κάθε ἐργάτη ποὺ προσθέτει καὶ ἀπὸ ἕνα μικρὸ ἐξάρτημα. Στὸ τέλος τῆς γραμμῆς ἐγινόταν ἡ τελικὴ πιὰ συναρμολόγησι τοῦ αὐτοκινήτου. Ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ αὐξηθῇ ἡ παραγωγὴ ἐνῷ ἡ τιμὴ τοῦ μοντέλου Τ κατέβαινε ἀπὸ 950 δολ. τὸ 1909 σὲ 600 δολ. τὸ 1913. Δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία πὼς τὸ βασικὸ κίνητρο ποὺ ὠθοῦσε τὸν Φὸρντ ἦταν ἡ ἐπιδίωξι μεγαλυτέρων εἰσπράξεων καὶ ἡ ἐπέκτασι τῆς ἐπιχειρήσεώς του. Ἀλλὰ εἶναι ἀξιοσημείωτο πὼς ὁ Φὸρντ δὲν σκέφθηκε νὰ ἐλαττώσῃ τὸ κατὰ μονάδα κόστος — κι' ἔτσι νὰ αὐξήσῃ τὰ κέρδη του — κατεβάζοντας τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν του. Ἀντιθέτως μὲ μιὰ ἄλλη ἐπαναστατικὴ χειρονομία στὶς 5 Ἰανουαρίου τοῦ 1914 ἀνέβασε (κατ' οὐσίαν διπλασίασε) τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν του στὸ καταπληκτικὸ γιὰ τὴν ἐποχὴ ποσὸν τῶν 5 δολλαρίων. Οἱ ἐπαναστατικοὶ αὐτοὶ νεωτερισμοὶ τοῦ Φὸρντ προκάλεσαν στὴν ἀρχὴ τὴν ἀντίδρασι καὶ τοὺς μυκτιρισμοὺς τῶν κεφαλαιοκρατῶν τῆς ἐποχῆς. Ἀλλ' ὅταν ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐπιχειρήσεως Φὸρντ ἀπέδειξε τὴν ὀρθότητα τῶν ἀντιλήψεων αὐτῶν, τὸ ἀμερικανικὸ πνεῦμα τῶν πρωτοπόρων ἐπεκράτησε καὶ σήμερα ἡ μαζικὴ παραγωγὴ ἀποτελεῖ τὸ βασικὸ χαρακτηριστικὸ τῆς ἀμερικανικῆς οἰκονομίας.

Σὲ μιὰ οἰκονομία μαζικῆς παραγωγῆς καταναλωτικῶν ἀγαθῶν εἶναι φανερὸ ποιὸς πρέπει νὰ εἶναι ὁ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗΣ. Γιὰ νὰ συντηρηθῇ μιὰ τέτοια οἰκονομία, καταναλωτὴς πρέπει νὰ εἶναι τὸ σύνολο τοῦ λαοῦ. Μὲ ἄλλα λόγια, κατὰ τὴν ἀμερικανικὴ ἀντίληψι, ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς οἰκονομίας εἶναι νὰ δημιουργήσῃ τέτοιες συνθῆκες ποὺ ὁ μεγαλύτερος δυνατὸς ἀριθμὸς πολιτῶν νὰ εἶναι σὲ θέσι νὰ ἀγοράσῃ τὴ μεγαλύτερη δυνατὴ ποικιλία ἀπ' τὰ παραγόμενα προϊόντα. Ἡ φιλοδοξία δηλ, τῆς ἀμερικανικῆς οἰκονομίας εἶναι νὰ μετατρέψῃ τὰ σημερινὰ εἴδη πολυτελείας σὲ εἴδη εὐρείας καταναλώσεως, μέσα στὸ συντομώτερο δυνατὸ χρονικὸ διάστημα.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἂς ἐπιτραπῇ μιὰ σύντομη παρένθεσις. Μιὰ ἀπ' τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ὑλικῆς προόδου εἶναι ἡ δημιουργία νέων προϊόντων. Κάθε καινούριο προϊὸν παράγεται στὴν ἀρχὴ κατ' ἀνάγκην σὲ μικρὲς ποσότητες, εἶναι δηλ. «εἶδος πολυτελείας». Γι' αὐτὸ καὶ ἡ συνήθης ὑπόσχεσις τῶν κομμουνιστῶν ὅτι θὰ φέρουν κάποτε τὴν ἡμέρα ποὺ καθένας θὰ ἔχῃ κάθε ἀγαθὸ εἶναι εἴτε σκόπιμο ψεῦδος εἴτε οὐσιαστικὴ ἀρνησις τῆς προόδου, Καὶ ὅμως ἀρέσκονται νὰ αὐτοαποκαλοῦνται «προοδευτικοί». Κατὰ τὴν ἀμερικανικὴ ἀντίληψι πρακτικὸς σκοπὸς τῆς οἰκονομίας δὲν εἶναι ἡ μὴ ὕπαρξις «εἰδῶν πολυτελείας», ἀλλὰ ἡ σύντομη μετατροπὴ ἑνὸς εἴδους πολυτελείας σὲ εἶδος εὐρείας καταναλώσεως.

Ἂς πάρωμε ἕνα πρακτικὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀρχῆς αὐτῆς. Ἡ τηλεόρασι ἀναπτύχθηκε μεταπολεμικά, ἔτσι μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς οὐσιαστικὰ ὅλες οἱ βιομηχανικὰ ἀνεπτυγμένες χῶρες — Ἡν. Πολιτεῖες, Σοβιετ. Ἕνωσις. Βρετανία, Γαλλία κλπ. — εἶχαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον τὴν ἴδια σειρὰ «προτεραιότητος» ὅταν ἄρχιζε ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῆς τηλεοράσεως. Ἂς πάρωμε τὶς Ἡν. Πολιτεῖες καὶ τὴν Σοβ. Ἕνωσι ὅπου οἱ δυνατότητες ἀπὸ ἀπόψεως πρώτων ὑλῶν, τεχνικοῦ προσωπικοῦ καὶ πληθυσμοῦ ἦταν ἀνάλογες. Μέσα στὰ πρῶτα ὀκτὼ χρόνια ἐπουλήθηκαν στὴν ἀγορὰ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν (πληθυσμὸς 166 ἐκ.) σαράντα περίπου ἑκατομμύρια τηλεοπτικὲς συσκευὲς ἀρχίζοντας ἀπὸ 400 καὶ πλέον δολ. καὶ κατεβαίνοντας βαθμηδὸν στὰ 130 δολ. κατὰ συσκευή. Στὸ ἴδιο χρονικὸ διάστημα στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωσι (πληθυσμὸς 200 περίπου ἐκ.) πουλήθηκαν περὶ τὰ τέσσερα ἑκατομμύρια συσκευὲς μὲ μικρότερα ἐκρὰν ἀλλὰ μὲ τιμὲς ποὺ ὑπερέβαιναν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπερβαίνουν τὰ 2.000 ρούβλια ἤτοι 500 δολ. σύμφωνα μὲ τὴν ἐπίσημη τιμὴ συναλλάγματος. Ἐπὶ πλέον, ὁ μέσος Ἀμερικανὸς ἐργάτης μπορεῖ νὰ ἀποκτήσῃ μιὰ τηλεοπτικὴ συσκευὴ μὲ τὸ μισθὸ μιᾶς ἢ δύο ἑβδομάδων, ἐνῷ ὁ ἀντίστοιχος Ρῶσσος ἐργάτης χρειάζεται τὸ μισθὸ δύο καὶ πλέον μηνῶν. Μὲ ἄλλα λόγια, μέσα σὲ μιὰ ὀκταετία οἱ συσκευὲς τηλεοράσεως ἔπαψαν νὰ εἶναι εἶδος πολυτελείας στὶς Ἡν. Πολιτεῖες ἐνῷ εἶναι φανερὸ πὼς ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι εἶδος πολυτελείας στὴ Σοβ. Ἕνωσι.

Τὸ παραπάνω παράδειγμα ἀποτελεῖ μιὰ ἀπὸ τὶς πολλὲς ἐφαρμογὲς τῆς ἀρχῆς «ἐν τῇ καταναλώσει τὸ κέρδος». Χάρις στὴν παραγωγὴ ἀφθόνων καὶ φθηνῶν συσκευῶν, 40 ἑκατομμύρια οἰκογένειες — δηλ. τὰ 85 καὶ πλέον τοῖς ἑκατόν — ἔχουν τώρα στὰ σπίτια τους συσκευὲς τηλεοράσεως. Τὸ ἴδιο θὰ μποροῦσε νὰ λεχθῇ γιὰ κάθε ἄλλο εἶδος, ἀπ' τὰ σαπούνια προσώπου μέχρι τὰ εἴδη ἐνδυμασίας καὶ τὶς κάθε εἴδους ἠλεκτρικὲς συσκευὲς οἰκιακῆς χρήσεως (ψυγεῖα κουζίνες πλυντήρια κλπ.). Ἡ βασικὴ αὐτὴ ἀρχὴ «ἐν τῇ καταναλώσει τὸ κέρδος» μᾶς ὁδηγεῖ τώρα στὴν δεύτερη βασικὴ ἀρχή: «ὑψηλὰ ἡμερομίσθια—χαμηλὲς τιμές».

ΔΗΜ. Γ. ΚΟΥΣΟΥΛΑΣ

ΑΥΡΙΟΝ: «Ὑψηλὰ ἡμερομίσθια—Χαμηλὲς τιμές».

Ἐπιστολαὶ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ

##